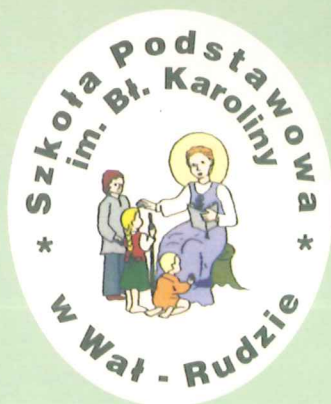
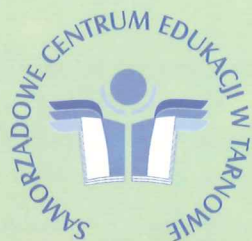

*Szkoła Podstawowa
im. Bł. Karoliny w Wał - Rudzie*

*Samorządowe Centrum Edukacji
w Tarnowie*

„Błogosławiona Karolino, świeć nam przykładem”

Materiały z IV Konkursu Poetycko - Plastycznego
zorganizowanego przez Szkołę Podstawową
im. Bł. Karoliny w Wał - Rudzie
i Samorządowe Centrum Edukacji w Tarnowie

Wał - Ruda 2005

**BŁOGOSŁAWIONA KAROLINO,
ŚWIEĆ NAM
PRZYKŁADEM**

Materiały z IV Konkursu Poetycko – Plastycznego
zorganizowanego przez Szkołę Podstawową
im. Bł. Karoliny w Wał – Rudzie
i Samorządowe Centrum Edukacji w Tarnowie

Wał – Ruda 2005

Honorowy Patronat:

Marszałek Województwa Małopolskiego
Wydział Katechetyczny Kurii Diecezjalnej w Tarnowie
Wójt Gminy Radłów

Skład Komisji Konkursowej:

mgr Ryszard Ostrowski – przewodniczący
mgr Kazimierz Działak
mgr Barbara Potempa-Knapik
mgr Krystyna Putała
ks. mgr Zbigniew Szostak
mgr Józef Trytek

4107

Okladka:

Patrycja Jeleń, PG w Woli Dębińskiej – wyróżnienie

Opracowanie:

Jadwiga Bieś
Krystyna Putała
Andrzej Faron

Wydawnictwo:

Szkoła Podstawowa
im. Bł. Karoliny
w Wał – Rudzie
tel. (014) 6226030

Wstęp

Powisłe. Bezkrzesne przestrzenie łąk i pól. Poprzecinane miedzami, upstrzone kolorowymi zagonami i otulone zielonym futrem lasów. Rozczochrane wierzyby przycupnięte obok polnych drózek wiodących pokrętnie w sobie tylko wiadomym kierunku. Cieniste zagajniki, z których co rusz wyrwywają się srebrzyste strumyki i biegną przez rozgrzane słońcem blonia, by w końcu przytulić się do ciała płynącej majestatycznie Kisieliny. A nad tym wszystkim niebo... Dużo nieba... Idąc wczesnym rankiem ścieżkami Wał – Rudy stąpać trzeba nad wyraz ostrożnie. Na trawach skrzą się miliony brylantów rozspanych ręką hojnego Boga po tej niezbyt bogatej ziemi. Nikt ich jednak nie zbiera. Czy dlatego, że to tylko krople rosy? A może idący tymi drózkami pielgrzymi szukają czegoś innego? Może rzucają wszystko, by znaleźć ten jeden, najcenniejszy ze wszystkich brylant, dla którego warto poświęcić cały posiadany majątek? Może... W każdym razie – warto spróbować poszukać tego skarbu. Okoliczni ludzie wiedzą, że ON na pewno istnieje. A szukają go tutaj także przyjezdni... Wieści rozchodzą się szybko. Nikt nikomu nie broni szukać, nikt nie zastrzega opłat za prawo do poszukiwań, nikt nie zechce pobrać podatku od znalezionej skarbu... Więcej – skarb może znaleźć każdy. Dla nikogo nie zabraknie. Źródło jest niewyczerpane.

Tym skarbem jest Błogosławiona Karolina Kózka. Jej życie i męczeńska śmierć może stać się dla każdego człowieka niewyczerpanym źródłem bogactwa duchowego. Niestety – do skarbu nie jest łatwo dotrzeć. Nikt nie mówi, że droga jest łatwa i prosta. Trzeba uważnie iść jej śladami, odczytywać zostawione przez Nią wskazówki... Wpatrywać się w Jej oczy... Myśleć jak Ona... Wtedy będzie można odczytać jej duchowe przesłanie, zrozumieć fenomen jej postawy, spróbować jej dorównać... A nie jest to łatwe. Dzisiejszy świat nie ma czasu na myślenie. Wszyscy się śpieszą, a wiecznie są spóźnieni... Pędzą na oślep gnani złudzeniami... W pogoni za zyskiem, wygodą czy władzą zapominamy o tym, co naprawdę jest ważne w życiu. Jakże postawy są godne naśladowania. Czy Błogosławiona Karolina nie jest ze swymi poglądami zbyt staroświecka dla współczesnego młodego człowieka? Czy jej naśladowanie w ogóle jest możliwe? Czy warto?

Odpowiedziom na takie między innymi pytania służy organizowany już po raz czwarty konkurs „Błogosławiona Karolino świeć nam przykładem”. Z roku na rok cieszy się coraz większym zainteresowaniem, o czym świadczy zarówno poziom, jak i liczba (w tym roku 755!) nadesłanych prac. Szczególnie radosne jest nie tyle zgromadzenie ogromnej ilości prac plastycznych i zorganizowanie wystawy pokonkursowej, nie tyle – wydanie pamiątkowego tomiku „wierszy o Karolinie” – ile wzbudzenie osobistej refleksji każdego uczestnika tej pięknej imprezy. Zarówno twórca, jak i widz, czytelnik czy słuchacz (nie wyłączając pracujących ciężko jurorów) musiał „zatrzymać się na chwilę i pomyśleć – po co żyje”... Efektem tych przemyśleń jest pokłosie czwartej edycji konkursu, czego gratuluję zarówno twórcom jak i organizatorom. A że efekty są wspaniałe – mogą się Państwo przekonać na kartach niniejszej publikacji.

Ryszard Ostrowski

15.12.2005

BIOGRAFIA BŁ. KAROLINY KÓZKÓWNY (1898–1914)

Bł. Karolina Kózkówna ur. się 2 sierpnia 1898 r. w diecezji tarnowskiej, we wsi Wał – Ruda, która należała wtedy do parafii Radiów, a od r. 1913 do parafii Zabawa.

Jan i Maria Kózkowie z siedmiorgiem dzieci utrzymywali się z niewielkiego gospodarstwa. Rodzina zajmowała drewniany, kryty strzechą dom, nazywany „Betlejemką” lub „Kościołkiem”. Jego mieszkańcy wyróżniali się religijnością i pracowitością. Wspólnie czytano Pismo św. i żywoty świętych, modlono się, śpiewano godzinki i pieśni religijne.

W każdą niedzielę i święto oraz często w dni powszednie członkowie rodziny Kózków uczestniczyli we Mszy św. sprawowanej w oddalonym o 7 km Radłowie.

Niepodważalnym wzorem dla dzieci byli rodzice i wuj Franciszek Borzęcki, swoisty „apostoł” tamtejszego środowiska, założyciel ludowej biblioteki, w prowadzeniu której pomagała mu Karolina.

W latach 1905 – 1913 Karolina uczęszczała najpierw do szkoły jednoklasowej, a następnie do tzw. klasy uzupełniającej w Wał – Rudzie. Dziewczyna była wyróżniającą się uczennicą. Często swą wiedzę, zwłaszcza religijną, przekazywała innym. Pod gruszą uczyła dzieci katechizmu, pomagając w ten sposób ks. Władysławowi Mendrali.

W 1914 roku wybuchła I wojna światowa. W listopadzie wojska rosyjskie dotarły do Wał – Rudy, budząc strach wśród mieszkańców.

18 listopada Maria Kózkowa udała się do kościoła, zostawiając dom pod opieką męża i Karoliny. Około godz. 9 pojawił się rosyjski, uzbrojony żołnierz, który najpierw pytał o wojska austriackie, a następnie poprowadził Karolinę i jej ojca w stronę lasu. Tam, grożąc bronią, odprawił Jana Kózkę.

Przypadkowi świadkowie, dwaj chłopcy, widzieli jak dziewczyna szamotała się z napastnikiem, a następnie wyrwała się i uciekła w kierunku bagien, gdzie została bestialsko zamordowana.

4 grudnia znaleziono ciało – okrutnie okaleczone z licznymi ciętymi ranami. Przeprowadzono badania i sporządzono protokół opisujący okoliczności męczeńskiej śmierci w obronie cnoty czystości. Doczesne szczątki złożono najpierw na cmentarzu parafialnym, następnie na placu przykościelnym. Obecnie spoczywają w kościele w Zabawie.

Rozszerzający się kult Karoliny doprowadził do rozpoczęcia starań o wyniesienie jej na ołtarze, 10 czerwca 1987r. Ojciec św. Jan Paweł II ogłosił ją błogosławioną.

szkoły podstawowe

Paweł Zachara
SP w Wał – Rudzie
I miejsce

Po co idą?

Do kogo ciągną niezliczone rzesze ludzi
z dalekich stron?
Przychodzą tu młodzi i starzy,
chorzy i zdrowi.
Po co?
To wiedzą tylko oni.
Stąd czerpią siłę, by żyć,
by uczyć się pokory.
miłości do Boga, ciebie i mnie.
A ja ... po co idę?
Po siłę, by umieć żyć
w świecie pełnym niebezpieczeństw.
Karolino, czy powiesz mi, jak żyć?
Wierzę, że powiesz
I dlatego idę!

Adrianna Gądek
SP nr 1 w Tarnowie
II miejsce

Błogosławiona Karolina

Bądźmy jak Karolina,
błogosławiona dziewczyna.
Kochajmy Boga tak jak Karolina,
błogosławiona dziewczyna.
Bądźmy miłosierni tak jak Karolina,
męczennica – błogosławiona dziewica.
Bądźmy dobrzy tak jak Karolina,
męczennica – błogosławiona dziewica.
Pomagajmy ludziom od samego ranka
jak Karolina chrześcijanka.
Bądźmy radośni od samego ranka
jak Karolina chrześcijanka.
Bierzmy przykład z Karoliny,
błogosławionej dziewczyny.
Ukochała mocno Boga,
nie straszna jej była trwoga.

Paulina Bilińska
SPw Jodłowce Wałkach
II miejsce

Karolina

Jak lilia na wodzie,
Czysta, niewinna Karolina.
Jak źródło dobra życia i czystości.
Nagle ciemność.
Jej życie stanęło nad przepaścią
doczesnego życia.
Zimny metal niszczył jej wątłe ciało.
A ona wciąż wierzyła.
Teraz idzie do Boga,
idzie do Siewcy, który zebrał plon.
Bóg widział cel, więc się narodziła.
On wiedział, a ona wierzyła.
Chciał, więc przybyła na szerokich skrzydłach śmierci.
Teraz w pełni szczęścia siedzi u Jego boku.
Jej wędrówka została zakończona.
Jej cierpienie zamienia się w nadzieję.
Grobu leśne cienie rodzą świętość.
Daje nam wielki przykład,
Wspiera nas w potrzebie.

Lidia Wiatr
SP nr 2 w Kamienicy
III miejsce

* * *

Jesteś jak gwiazda
świecąca w nocy.
Jesteś jak strażnik
pilnujący naszej wiary.
Jesteś jak znak przydrożny
wskazujący nam ścieżkę.
Jesteś naszą drogą
prowadzącą nas do Ojca.
Jesteś naszym autorytetem.
Dziękuję Ci, że jesteś z nami.

Kamil Bieś
SP w Wał – Rudzie
wyróżnienie

Karolino – Promyczku

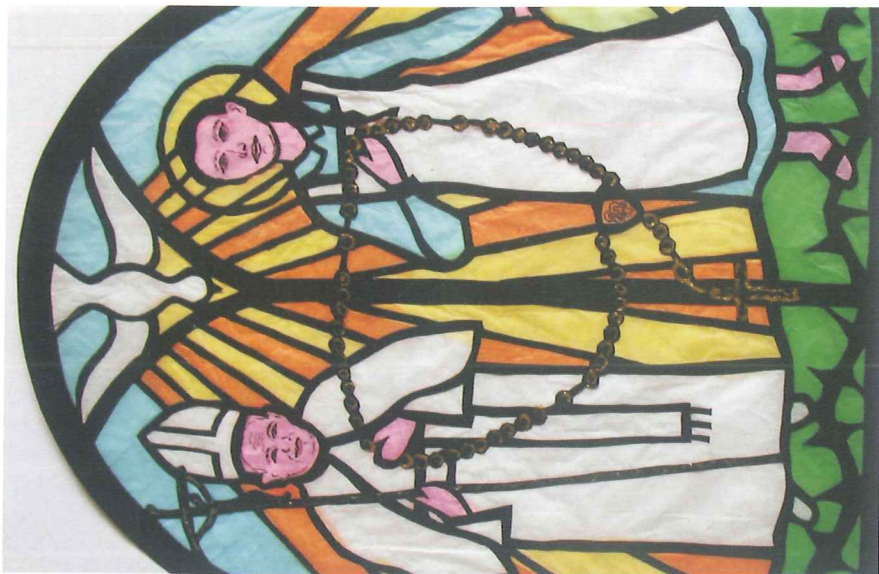
Promyczku wiary,
Wzbudź we mnie wiarę, która góry przenosi.
Promyczku nadziei,
Daj mi siłę do niesienia nadziei wszystkim zagubionym.
Promyczku miłości,
Pomóż mi kochać bliźniego jak siebie samego.
Promyczku dobra,
Wspieraj mnie w zwalczaniu zła dobrem.
Promyczku uczynności,
Pomóż mi zobaczyć Chrystusa w drugim człowieku.
Promyczku światła,
Wspomagaj mnie w drodze do nieba.

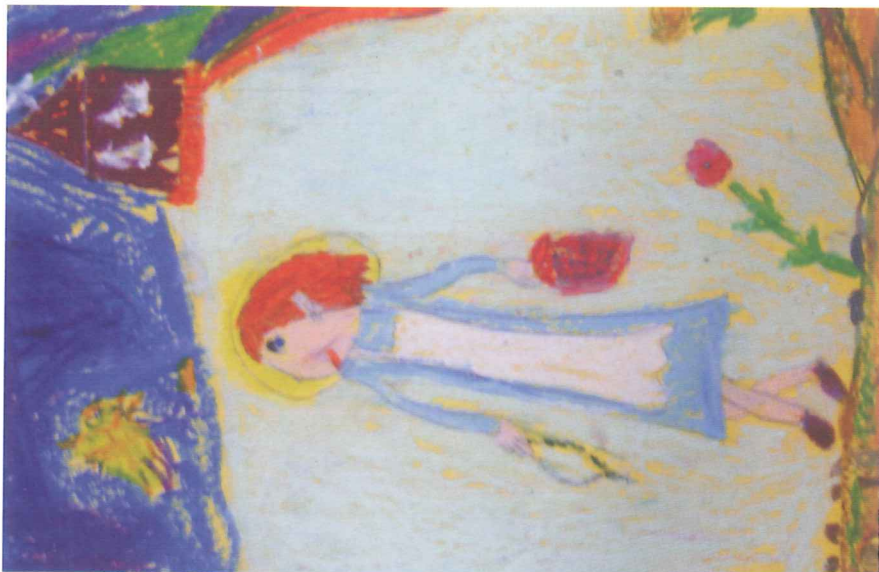
Kamila Kysiak, SP 13 w Mielcu – II miejsce

Kamil Sikoń, SP w Miłówce – I miejsce

Ewa Kwaśniak, SP w Zabawie – wyróżnienie

Marek Reguła, SP 13 w Mielcu – III miejsce

Natalia Pochroń
SP w Wał – Rudzie
wyróżnienie

Która jesteś w niebie...

Błogosławiona Karolino, która jesteś w niebie,
dzisiaj modłę się do Ciebie
za ludzi chorych i biedne dzieci,
za mą rodzinę i kolegów w szkole.
Ufam Ci i do Ciebie prośby moje wznoszę!

Ty wiesz, co to cierpienie,
bo sama cierpiałaś...
Z miłości do Boga
Życie swe oddałaś...
Dlatego dzisiaj modłę się do Ciebie,
Błogosławiona Karolino, która jesteś w niebie.

Szymon Kostecki
SP w Wał – Rudzie
wyróżnienie

Modlitwa Karoliny

Modlitwa jak poranny deszcz spływa na duszę Twą.
Powoli ja otacza
I do rozmowy z Bogiem zaprasza.
Modlitwa jak wznoszący się ptak
Niesie Twą duszę w dal
Aż do nieba bram.

Remigiusz Pulit
SP nr 1 w Tarnowie
wyróżnienie

Do Karoliny....

Błogosławiona Karolino, natchnij mnie,
bym mógł napisać wiersz do Ciebie.
Bym Cię wysławiał jak świętą,
bym napisał wzruszający wiersz.

Karolino...

Twe życie choć krótkie i tragicznie zakończone,
Jednak pełne Bożej obecności.

Naucz nas żyć tak jak Ty.

Bądź nam na naszych drogach drogowskazem,
Świeć nam przykładem pracy dla siebie i nad sobą.

Karolino...

Ty już od bardzo młodych lat wolałaś pomagać
Niż bawić się.

Naucz nas Twojej otwartości na bliźniego,

Chorego, słabego, niekochanego.

Karolino, która stąpasz po dywanach niebieskich,
Rozniecaj w nas wiarę, nadzieję i miłość.

Wojciech Kwapniewski
SP w Wał - Rudzie
wyróżnienie

Samotna grusza

Na skraju lasu, w pustych polach
Stoi samotna grusza.
Wiatr gałęziami jej lekko rusza,
A ona wpatrzona w dal
Patrzy i czeka, smutek ją ogarnia.
Czy kogoś szuka?
Tak szuka dziewczyny,
Która w jej cieniu siadała
I dzieci Ewangelii nauczala.
Nie smuć się gruszo i nie roń lez,
Bo ta dziewczyna u Boga już jest.
Spogląda na nas z wysokiego nieba
Oczami radości i sercem pełnym miłości.
Ten kwiat przepiękny w niebie się rozwija
U boku swego Najwyższego Stwórcy.
Uprasza nam łaski, o które prosimy
Wstawia się za nami nie gardząc prośbami.
Wierzymy głęboko, że nadejdzie chwila
I z Karoliną w niebie się spotkamy,
Wtedy siądziemy w cieniu twoim, gruszo,
I katechezy nowej wysłuchamy.

Michalina Pająk
SP nr 1 w Tarnowie
wyróżnienie

Karolino

Stoję sama na łące wśród kwiatów
Nie biegnę i nie błędzę
Stoję sama i czekam na Ciebie
Lecz Ciebie już nie ma
Jesteś tylko w pamięci i w sercu u wszystkich
Wkroczyłeś w Niebieskie Bramy
Jesteś z Bogiem, ale nie z nami
Wiec wypraszaż u Boga
Wszelkich łask, o które Cię błagamy

Joanna Pięta
SP w Woli Radłowskiej
wyróżnienie

Błogostawiona

Pomyślmy, to przecież młoda dziewczyna,
która bez prawdziwego ukochania Boga,
widzianego we wszystkich bliźnich,
nie byłaby w stanie udźwignąć ciężaru
nadmiernych obowiązków,
decydować się na wiele wyrzeczeń
i ofiar dla dobra innych.

Kamil Bieś
SP w Wał – Rudzie
wyróżnienie

Naucz mnie

Karolino,
Naucz mnie zło zwalczać dobrem,
Nieść przebaczenie tam, gdzie panuje niezgoda,
Zapomnieć o sobie,
Pomagać chorym i starszym.

Karolino,
Naucz mnie pokory i służby,
Abym niósł miłość tam, gdzie panuje nienawiść
Abym był dobrym dzieckiem.

Karolino,
Naucz mnie modlitwy
I wiary pełnej ufności w miłosierdzie Boże.
Karolino,
Proszę Cię, wstawiaj się za nami.

Natalia Schab
SP w Pawężowie
wyróżnienie

Karolino!

Ty byłaś męczenniczką
Serce twe płakało
Bo przez żołnierza
W lesie śmierć spotkałaś
Cios noża i lzy
Jak nigdy cierpienie Twe
Biegłaś lasem śmierci
I krzyża poznałaś smak
Kochałaś życie, ludzi,
Boga, wiarę i miłość.
Byłaś kwiatem młodości
I różą piękności
Śmierć spotkać Cię musiała
Bo Boga nad wszystko kochałaś
Módl się za nami w niebie
Bo my mocno kochamy i wielbimy Ciebie.

Ewa Kwaśniak
SP w Zabawie
wyróżnienie

Jan Paweł Wielki i mała Karolcia

„Wy jesteście światłem świata”
Biały gołąb z nieba złata
Rozumiecie wolę Pana
Życia chwila jest wam dana
Korzystajcie z niej w dzień, w nocy
Spieszcie innym ku pomocy
Choć uboga wasza szata
Blask promieni was oplata
Matka świata was prowadzi
Rany cierni załagodzi
Wasze czyny nas zawstydzają
Lecz do światłości iść pomagają
Wasze życie się nie skończyło
Zostało!
By nas doskonalilo.

Michał Kuziel
SP nr 2 w Kamienicy
wyróżnienie

To Ty

Czy to ty jesteś gdy
ciemność w krąg,
krzywdzi ktoś,
fałsz miast prawdy
Szepczesz:
nie

Czy to ty mówisz gdy
Druh nad przepaść
wiedzie mnie
niewiara i ból
ogarnia, dławi,
mami mrok
ułudą chwil
Wołasz:

nie
Nie, to tylko złuda
prawda, dobroć
miłość

one są
każdy dzień skrywa je
Krzyczysz:

szukaj, broń tego co
WIELKIE

PIĘKNE

DOBRE

JEST.

Choć cena bywa wielka...

Klaudia Kosiarska
SP w Zabawie
wyróżnienie

Proszę Ciebie

Ciągle diabła przy mnie czuję,
jak mnie kusi czynić zło,
a jednak się mu opieram,
lecz na darmo wszystko to!

Jak już zgrzeszę, Karolino!
Pomóż mi odzyskać siły,
Pomóż serce me oczyścić,
Mimo wielkiej mojej winy!

Boże jedny i jedyny,
który znasz historię moją,
proszę, daj mi więcej siły,
by odrzucić całe zło!

Chociaż szatan zdolność ma
do kuszenia, namawiania,
daj mi siłę, Boże, daj,
abym w nauce Twojej wzrastała!

Karolino, Ty jedyna,
któraś złemu się oparła,
a więc ucz mnie, Karolino,
abym w życiu nie upadła!

Karolina Klósek
SP w Jodłówce Wałkach
wyróżnienie

Bądź mi przykładem...

Tyś wierną Bogu pozostała,
Zgrzeszyć nie chciałaś,
O godność walczyłaś.
Dziś wspominamy Ciebie zwykłą,
a jednak tak dobrą,
tak uczciwą,
tak pobożną,
tak niewinną.
W Bogu przyjaciela widziałaś.
Na rozmowę z Nim czasu nie żalowałaś.
Przykazania stały na drodze Twego życia
jak znaki, które umiłowiałaś.
Dziś pada śnieg.
On przypomina mi Ciebie:
tak piękny,
tak czysty,
tak niewinny.
Błogosławiona Karolino, bądź mi przykładem
w umiłowaniu Boga i człowieka.

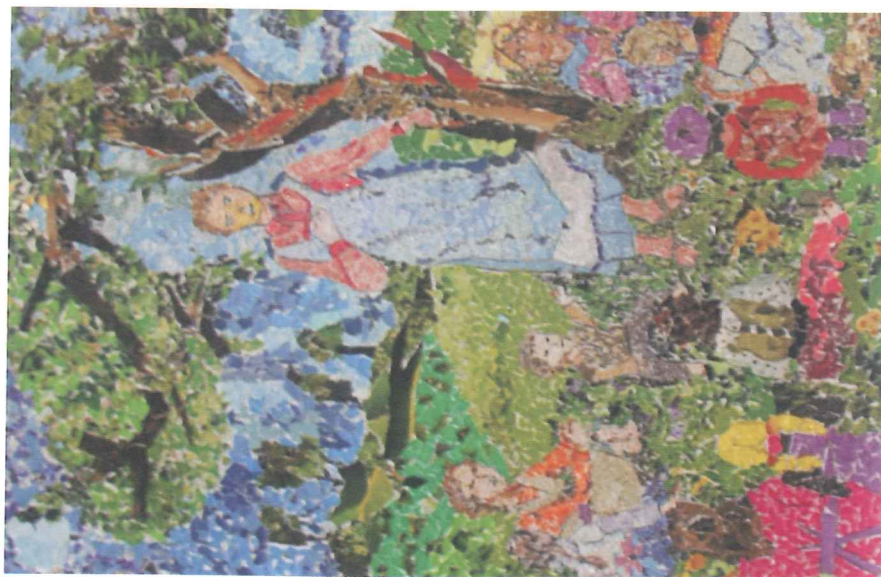
Zofia Dziurawiec, SSP 2 w Tarnowie – II miejsce

Patryk Jarosiński, PSP 2 w Brzesku – I miejsce

Mateusz Lewicki, SP 8 w Tarnowie – III miejsce

Tomasz Prusak, Wojciech Mazur, Mateusz Zegar,
ZSP 1 w Szywnaldzie – II miejsce

Izabela Pietrzak
PG nr 10 w Tarnowie
I miejsce

Karoliny leśne spotkanie ze śmiercią

Biegnie lekko dziewczyna
Na spotkanie z przeznaczeniem.
Biała jej suknia
Szeleści złotym liściem.
Dróżki z mchu
Ścielą jej mgliste posłanie.
Smuga krwi znaczy
Cierpienie.
Czy dusza znajdzie
Niebieskie schronienie?

Karolino, cóż zostało po Tobie...

Smutna zieleń gruszy
Skrywa cierpienie.
Nieskończona nić smutku
Na pajęczynie wspomnień.

Zdradliwy bagnet przeznaczenia
Przeciał kruchy kwiat młodości
Ucichł gwar...

Mgła rozpaczy otula bliskich,
Snuje się dalej.
Ranę zakrywa
Chusta błogosławieństwa.
Koi ból.

Klaudia Janeczek
PG w Oleśnie
II miejsce

Droga krzyżowa

Nielatwo jest iść
Cisza zmacona szumem drzew
Nielatwo jest iść
Drogą gdzie lała się krew
Nielatwo jest iść
Stapać po śladach wydeptanych
Nielatwo jest iść-
Te chwile są mi dane

Nielatwo jest iść
Myśli kołaczą serce
Nielatwo jest iść
Nawet w podzięce
Nielatwo jest iść
Drogą krzyżami znaczoną
Nielatwo jest iść
Tu Karolinę zgładzono

Trzeba nam iść
Przez las spowity mgłą
Trzeba nam iść
Tędy wielu już szło
Trzeba nam iść
Choćby wiatr w oczy wiał
Trzeba nam iść-
By Bóg w opiece miał

Sylwia Herduś
PG w Zabawie
III miejsce

To tu
W tym miejscu
W tej wsi
Zostałaś okrutnie zamordowana
przez rosyjskiego żołnierza
Broniłaś się
Uciekałaś
Krzyczałaś „pomocy !”
Nikt z nią nie przyszedł
Nawet dwóch świadków
Ojciec odszedł...
Zostałaś sama...
Dookoła niemy las, bagna
i ta pełna okrucieństwa twarz
I stało się
Odeszłaś i zwyciężyłaś

Joanna Szwiec
PG w Zabawie
III miejsce

Mówili

Mówili: konała,
Nie, to konało ciało.
Mówili: cierpiała,
Nie, to cierpiała Ziemia.
Mówili: wołała,
Nie, to wołały drzewa.
Mówili: umarła,
Nie, miłość nie umiera.
Wiem.
Byłaś tym kim ja,
a jednak kimś więcej.
Miałaś to co ja,
a jednak coś więcej.
Szłaś tam gdzie ja,
a jednak gdzieś dalej.
Wierzyłaś tak jak ja,
a jednak wytrwalej.

Justyna Szwiec
PG w Zabawie
wyróżnienie

Widzenie

Widzę Cię, jak idziesz przez złote łany zboża,
Twoje stopy ledwo dotykają ziemi,
Twojemu śpiewowi wtórują jaskółki,
Niesiesz w ręku kosz soczystych owoców,
Twoje rude włosy, skrępowane w warkocz, błyszczą w słońcu.
A później...

Widzę Cię, jak biegiesz przez złowrogi las,
Kaleczysz stopy o ostre podszycie,
Twojemu nierównemu oddechowi wtórują puchacze,
Ściskasz w ręku czarną chustę, gubisz but,
Twoje włosy zahaczają się o beczelne gałęzie ...
A potem....

Widzę Cię, jak wędrujesz po błękitnym niebie,
Twoje stopy dotykają miękkich chmurek,
Twojemu śpiewowi wtóruje chór aniołów,
Niesiesz w dłoni nasze prośby do Boga,
Twoje złote włosy owiewa lekki wiatr....

Twoja droga tak piękna i trudna,
Twe życie tak czyste i święte,
Karolino...

Magdalena Gaj
PG w Zabawie
wyróżnienie

Wiersz do bł. Karoliny

Dziś wiem...

Modlitwa z Twych ust,
Miłość z Twego serca,
Życie Twoje,

Dla Boga!

Jesteś Aniołem,
Jesteś Światłem,

Dla świata!

Każdego człowieka uważałaś za
Siostrę i Brata.
Oddałaś Chrystusowi i Matce Bożej
Swą duszę, miłość bez granic.

Dziś wiem...

Jesteś moim światłem w życiu.
Pokazujesz mi jak mam iść,
By nie zbłądzić,
By nikomu krzywdy
Nie wyrządzić,
By iść!

Anna Gulik
PG w Zabawie
wyróżnienie

Bo Byłaś...

Diamentem szlifowanym przez Boga
pośród zwyczajnego tłumu,

Bo Byłaś...

perelką co jasność roztacza,
by ciemność nie wzięła góry

Bo Byłaś...

bursztynem co koronę królewską zdobi
by dodać blasku i chwały

Bo Jesteś....

Gwiazdą świecącą na niebie najjaśniej.

Natalia Kulpa
PG w Zabawie
wyróżnienie

Gdy nadejdzie dzień...

Karolino, wstaw się za nami

Gdy nadejdzie czas kiedy

W bólu pogrążą się napiętnowani złem,

Gdy nadejdzie czas kiedy

Krwią przyjdzie morzu spłynąć,

Gdy nadejdzie czas kiedy

Ciemnym słońca promieniem anioł ludzi dotknie,

Gdy nadejdzie czas kiedy

Noc spadnie na Bestii królestwo,

Gdy nadejdzie czas kiedy

Wielka rzeka wyschnie,

Gdy nadejdzie czas kiedy

Pustkę na ziemi osadzą

Błyskawice,

Gromy,

Głosy

I wielkie trzęsienie ziemi.

Karolino, wstaw się za nami

Gdy nastąpi moment kiedy

Jeździec na koniu białym po zwycięstwie wyruszy,

Gdy nastąpi moment kiedy

Jeździec na koniu ognistym zagarnie pokój świata,

Gdy nastąpi moment kiedy
Jeździec na koniu czarnym zasieje w ziemi gład,
Gdy nastąpi moment kiedy
Jeździec na koniu bladym zbierze dusze żywych
Gdy nastąpi moment kiedy
Jak życie ziemskie zwinie się niebo
Gdy nastąpi moment kiedy
Pustkę na ziemi osadzą
Błyskawice,
Gromy,
Głosy
I wielkie trzęsienie ziemi.

Karolino, wstaw się za nami
Gdy terazniejszością stanie się dzień, w którym
W krwi zatopione grad i ogień ułożą się na ziemi
Gdy terazniejszością stanie się dzień, w którym
Kula płonąca w morze ciśnięta zostanie
Gdy terazniejszością stanie się dzień, w którym
Goryczy kroplę Piołun do wód doleje
Gdy terazniejszością stanie się dzień, w którym
Słońca i księżyca część trzecia zaćmiona zostanie
Gdy terazniejszością stanie się dzień, w którym
Śmierci nie będą
Gdy terazniejszością stanie się dzień, w którym
Pustkę na ziemi osadzą
Błyskawice,
Gromy,
Głosy
I wielkie trzęsienie ziemi.

Karolino,
Przed Bogiem
Z naczynia unieś się złotego
Z kadzideł wypłyn wielu
Stwórcy wypełnij świątynię
Wonią
Uzdrowiającą, uspakajającą, napelniającą życiem
Wstaw się za nami
Gdy nadejdzie Wielki Dzień Gniewu Baranka.

Magdalena Kostecka
PG w Zabawie
wyróżnienie

Słońce

Urodziłaś się – wzeszło słońce na niebie...
Żyłaś – świeciło...
Byłaś w każdej chwili – nigdy nie gasło...
Przyszedeł żołnierz – zachmurzyło się...
Umarłaś – słońce zaszło, ale po chwili znów zaświeciło...
Dalej świeci słońce, ale już bez Ciebie...
Teraz zrozumieliśmy jak dużo potrzeba było „słońca”,
Aby zobaczyć jak piękna jest dusza drugiego człowieka.

Katarzyna Sroka, PG w Zabawie – I miejsce

Maciej Kowal, SP w Woli Radłowskiej – III miejsce

Sabina Czyż, PG w Wierchosławicach – III miejsce

Monika Kryczka, PG w Zabawie – II miejsce

Anna Krzywacka
PG w Jadownikach
wyróżnienie

Błogosławiona...

Błogosławiona Karolino,
dzisiaj jesteś w niebie
a ja...
podziwiam cię
za twoją odwagę i męstwo
za twoje zwycięstwo

Karolino, byłeś
tak jak my
lecz ty...

• Jak to zrobiłaś?

Dzisiaj jesteś w niebie
wstawiaj się za nami
grzesznikami...
modlącymi się do ciebie

Katarzyna Kuklewicz
PG w Radłowie
wyróżnienie

Gdy przyszedł na świat, Karolino!

Gdy przyszedł na świat,
Słońce zajaśniało.
Bóg położył dłoń
Na Twoją główkę małą.
Dla rodziców wielki skarb
Przybył prosto z nieba,
Aby radość wniesć do serca
Każdego człowieka.
Całe Twe życie miłością
Do Boga przepelnione,
Wzrok Twój i pomoc w kierunku
Bliźniego zwrócone.
Każdy Twój dzień
W Bogu brał początek,
Z chęcią nauczałeś
Grupy dzieciątek.
Modlitwa dla Boga
Serce dla ludzi
Twój widok w każdym
Szczera radość budził.
Te szczęśliwe chwile
W modlitwie płynące,
Przerwał podły żołnierz
Na leśnej łące.
Wiele było smutku,
Dużo łez płynęło,
Lecz mimo tego

Twe serce wśród nas zabłysnęło.
Przez Ciebie do Boga
Prośby zanosimy,
A za tak cudny kwiat
Codziennie Go wielbimy.

Anna Zając
PG w Skrzydlnej
wyróżnienie

Karolino!

Tyś patronką jest młodzieży
Tyle dzieci w Ciebie wierzy.
Tyś mi dobry przykład dała
Ścieżkę Bożą pokazała!
Ufam Tobie, kocham Boga
To najlepsza w życiu droga.
Ile siły mi potrzeba?...
Ile potu spłynie z czoła?...
By być tak jak Ty ...Błogosławiona.
Pamiętaj, że zawsze jesteś
W moim sercu!
Opiekuj się mną rówieśnicą swą.

szkoły ponadgimnazjalne

Ewelina Kalucka
ZSB w Tarnowie
I miejsce

Kwiaty dla Karoliny

Nie umrę w Tobie
nie umrzesz we mnie
będziemy zawsze żyć obie.
Fiołków pachnących świeże naręcze
na Twoim grobie
nigdy nie zwiędnie...
 Kroplami deszczu
 na bladych liściach
 szepczesz cicho modlitwę.
I ciągle jeszcze
trzymasz swą chustę
krew wsiąka nitka po nitce...
Ciągle Cię słyszę
słowiczym śpiewem...
W zmaconą od grzechów ciszę
niezatrwożenie płynie miłość
do mnie wciąż
do mnie
od Ciebie...
 I w sznur dni szarych
 Co sypią popiół
 na głowę pokutnika
 Ty wchodzisz przez
 niedomknięte drzwi
 i nie pozwalasz im się zamykać...

Jak cichy podmuch przy mnie stajesz
słowa jak krew czerwone
prośby o siłę odwagi
lży tak bolesne że słone –
szepasz w mój umysł
zbyt racjonalny dla wiary...
 Ty nie masz miecza
 i tarczy nie masz
 ni żadnych słów do obrony.
Łagodnie się do mnie uśmiechasz
jakbyś mówiła: „Niczego ci nie trzeba
Bóg cię obroni.”
Nie umrę w Tobie.
Nie umrzesz we mnie.
Będziemy w wieczności żyć obie.
Bukiet róż dumnych
gdy klękne
położę na Twoim grobie –
Miłość nie więdnie...

Urszula Koralik
ZO i Z w Ciężkowicach
I miejsce

Spojrzenie

Rozpływam się w Jej spojrzeniu
na jedną chwilę
zatrzymuję czas
zostawiam swoje sprawy
aby się sobie przyjrzeć
nie mogę zmienić tego
co już mocno zapuściło korzenie
zamknę w sobie moją wiarę w człowieka
moją wiarę pielęgowaną od pokoleń
nie wiem czy zdołam poświęcić wszystko
gdy ktoś mnie o to poprosi
teraz spoglądam w oczy miłości
z którą jest łatwiej odlecieć w przestworza

Anna Staniszevska
ZO i Z w Ciężkowicach
II miejsce

Zasłuchana

Ja zasłuchana w szum tamtego lasu,
popatrzę w niebo, pod którym stoję,
jako najmniejsze ze wszystkich stworzeń,
czasami bardzo się życia boję.

Uczę się rano otwierać oczy,
aby się światu przyjrzeć na nowo,
aby usłyszeć zaspane obłoki,
które ktoś kiedyś umieścił nad głową.

Nie tylko czerpać, ale dawać z siebie,
wiedząc że kiedyś skończy się ta droga,
pod wielką górę toczyć ciężki kamień,
nie bać się stanąć przed obliczem Boga.

Anna Staniszeńska
ZO i Z w Ciężkowicach
II miejsce

Spotkanie

Mgła napływa nad równinę,
Powoli rozmywa się las,
Przychodzę na spotkanie
Z pytaniem o jutro,
Z pytaniem o siebie,
Z pytaniem o świętość.
Spotykam szum lasu,
Opowiada mi Jej historię
Jej ostatnie kroki
Skierowane ku słońcu.
Zostawiam moją niepewność
Życiową filozofię
Chciałam ukryć marzenie o szczęściu...

Karolina Żołądź
ZSO i Z w Skrzyszowie
III miejsce

Karolina...

Patronka moja
Znosiła jak anioł cierpliwie
Wszystkie bóle
Cierpienia
Schowała w duszy wielką siłę ...
Smutna twarz
Po znikłej nadziei
Karolina ...
Ta, która czułość zwracała na wszystkie strony
Cichuteńkie szept
Tajemnice
Jak anioł
Jest przy mnie...

Beata Boroń
LO ZSP w Radłowie
wyróżnienie

Już jej nie ma

Ona padła, umarła,
Już jej nie ma....
Już nie ma śladów jej stóp
Na ścieżce do kościoła...
Już nie ma kropli jej potu na czole,
Gdy wracała zmęczona po pracy do domu...
Już nie słyhać szybkiego bicia jej serca...
Już wiatr nie przywieje cichych słów
Modlitwy i uwielbienia...
Już ... już jej nie ma ?

Sylwia Rzymek, PG w Radłowie – wyróżnienie

Patrycja Kumięga, PG w Wierzchosławicach – III miejsce

Sławomir Boboła, Jerzy Kozłowski, Tarnów – III miejsce

Agnieszka Wajda, ZSEG w Tarnowie – II miejsce

dorośli

Echo

Las stał jak wryty – ktoś uciekał drogą...
Dzień posmutniał,
mchy od bólu nabrzmiały,
drzewa zaszumiały trwogą,
krew zastygła w kiściach jarzębiny,
czmychnął wiatr przerażony,
echo życia zostało i patrzy –
chusta zamarła w dłoni dziewczyny...
Trawy łąy żalu ronią.

Jeszcze wczoraj wiatr w płowych włosach,
słońce w oczach, różaniec w dłoni,
śpiew Godzinek...
Dziś ranna rosa w cierń zastygła na martwej skroni...

Echo kroków winę wytropi.
Ktoś zobaczył zbrodnię z daleka...
Ktoś uciekał...
Przed kim?
Przed sobą!
Długo będzie musiał uciekać...

Odpuszczone winy i zbrodnie.
Krzyż przydrożny
rozłożył ramiona i przyciąga wszystkich do siebie,
Chrystus na nim radosny, zwycięski.
Karolina pod krzyżem w koronie,
uśmiecha się do nas łagodnie.
Chce pozostać tutaj na zawsze –
bliska, nasza
na ziemi i w niebie
Błogosławiona !

Bł. Karolina: Cóż mogę Panu dać?

Cóż mogę Panu dać?
Gdy źli ludzie zabierają mi to, co najdroższe.
Oddaję się cała Ci
W życia mej wiośnie.

Serce me tuli się
W pościeli szarej już zieleni
I choć ciało obumiera,
To duch mój się weseli.

Znalazłeś mnie Panie
W gąszczu bagien ludzkich.
Nie pozwalasz mi
Zniszczyć się, czy zabrudzić

Więc przykrywam się swą chustą z różami.
Zimno mi!
Nogi poranione są cierniami.
Ty je leczysz - ranami.

Ciało moje też zmęczone, skrwawione
Podobne do Twego zmartwychwstałego
Z ranami jest... błogosławione

I szepczę Panu memu: dobranoc;
O ludziach zaś na ich drodze:
Wyrwij ich ze zła i błogosław im Boże.

Szukam odpowiedzi

Szukam odpowiedzi na niełatwe pytania
gdzieś na dnie serca zrodzone,
kiedy tak w noc bezsenną
przypominam sobie,
że jutro znowu stanę na rozdrożu
i spojrzę w zupełnie innych kierunkach.
Szukam odpowiedzi,
tylu ludzi szuka wraz ze mną.
Porównuję swoje życie
z życiem kogoś,
kto dobrze wiedział,
dokąd zdążał.
O wiele łatwiej zasnąć spokojnie,
kiedy się wie,
Że już ktoś szedł tą drogą...

Listopadowe odchodzenie

Listopadowe odchodzenie
delikatne zatracanie siebie
w odpływającym oddechu
listopadowa zaduma moja
już przydrożna kapliczka
przysiadła wśród pól
wiatr przynosi mi czyjeś ostatnie słowa
jej ostatnie słowa
i kładzie je przede mną
mogę z nimi zrobić co zechcę
co zrobię
jeszcze nie wiem
najpierw spróbuję
odnaleźć dla siebie miejsce
w tym rozedrganym świecie

Karolino

Byłaś Karolino skromną dziewczyną,
Kochałaś rodziców, każdego człowieka
Ale najgoręcej pokochałaś Boga
I dla Niego była Twa męczeńska droga.

Byłaś samotna jak kwiat na pustyni
W tej ciężkiej walce z siłami szatana
Ale Maryja nad Tobą czuwała
I sił w cierpieniu zawsze dodawała.

Bardzo dzielna byłaś w tym ponurym lesie,
Odważnie walczyłaś z rozwścieczonym „zwierzem”
Nie przerażały Cię razy zadane,
Bo celem Twym było spotkanie z Panem.

Po ciężkiej walce nadszedł czas zapłaty
„Zwierzę” odchodzi nie zdobywszy łupu,
A Ty szczęśliwa i pełna radości
oddajesz życie w obronie czystości.

Nad Twoim ciałem mocno krwią zbroczonym
Niemy las płacze łzami rannej rosy
Ptaki cichutko śpiewają z rozpaczy,
Były świadkami Twej męczeńskiej drogi.

Dusza Twa czysta stanęła przed Panem,
Stałaś się dla nas wzorem, drogowskazem,
Latarnią morską, co wśród burzy świeci,
Kieruj drogami życia naszych dzieci!

Spis treści

Wstęp	3
BIOGRAFIA BŁ. KAROLINY KÓZKÓWNY (1898–1914)	4
Szkoły podstawowe	5
Po co idą? - Paweł Zachara – I miejsce	6
Błogosławiona Karolina - Adrianna Gądek – I miejsce	7
Karolina - Paulina Bilińska – II miejsce	8
*** Jesteś jak gwiazda... - Lidia Wiatr – III miejsce	9
Karolino – Promyczku - Kamil Bieś – wyróżnienie	10
Praca plastyczna - Kamila Kysiak – III miejsce	11
Praca plastyczna - Kamil Sikoń – I miejsce	11
Praca plastyczna - Ewa Kwaśniak – wyróżnienie	12
Praca plastyczna - Marek Reguła – III miejsce	12
Która jesteś w niebie - Natalia Pochroń – wyróżnienie	13
Modlitwa Karoliny - Szymon Kostecki – wyróżnienie	14
Do Karoliny - Remigiusz Pulit – wyróżnienie	15
Samotna grusza – Wojciech Kwapniewski – wyróżnienie	16
Karolino - Michałina Pajdak – wyróżnienie	17
Błogosławiona - Joanna Pięta – wyróżnienie	18
Naucz mnie - Kamil Bieś – wyróżnienie	19
Karolino! - Natalia Schab – wyróżnienie	20
Jan Paweł Wielki i mała Karolcia - Ewa Kwaśniak – wyróżnienie	21
To Ty - Michał Kuziel – wyróżnienie	22
Proszę Ciebie - Klaudia Kosiarska – wyróżnienie	23
Bądź mi przykładem - Karolina Kłósek – wyróżnienie	24
Praca plastyczna - Zofia Dziurawiec – II miejsce	25
Praca plastyczna - Patryk Jarosiński – I miejsce	25
Praca plastyczna - Mateusz Lewicki – III miejsce	26
Praca plastyczna - Praca zbiorowa – II miejsce	26
Gimnazja	27
Karoliny leśne spotkanie ze śmiercią, Karolino, coś zostało po Tobie - Izabela Pietrzak – I miejsce	28
Droga krzyżowa - Klaudia Janeczek – I miejsce	29
To tu... - Sylwia Herduś – II miejsce	30
Mówili - Joanna Szwiec – II miejsce	31
Widzenie - Justyna Szwiec – wyróżnienie	32
Wiersz do bł. Karoliny - Magdalena Gaj – wyróżnienie	33
Bo Byłaś - Anna Gulik – wyróżnienie	34
Gdy nadejdzie dzień... - Natalia Kułpa – wyróżnienie	35
Słońce - Magdalena Kostecka – wyróżnienie	38
Praca plastyczna - Katarzyna Sroka – I miejsce	39
Praca plastyczna - Maciej Kowal – III miejsce	39

Praca plastyczna - <i>Sabina Czyż</i> – III miejsce	40
Praca plastyczna - <i>Monika Kryczka</i> – II miejsce	40
Błogosławiona - <i>Anna Krzywacka</i> – wyróżnienie	41
Gdy przyszedł na świat, Karolino! - <i>Katarzyna Kuklewicz</i> – wyróżnienie	42
Karolino! - <i>Anna Zajac</i> – wyróżnienie	44
Szkoły ponadgimnazjalne	45
Kwiaty dla Karoliny - <i>Ewelina Kalucka</i> – I miejsce	46
Spojrzenie - <i>Urszula Koralik</i> – I miejsce	48
Zasłuchana, Spotkanie - <i>Anna Staniszevska</i> – II miejsce	49
Karolina - <i>Karolina Żołqdź</i> – III miejsce	51
Już jej nie ma - <i>Beata Boroń</i> – wyróżnienie	52
Praca plastyczna - <i>Sylvia Rzymek</i> – wyróżnienie	53
Praca plastyczna - <i>Patrycja Kumiega</i> – III miejsce	53
Praca plastyczna - <i>Sławomir Bobola, Jerzy Kozłowski</i> – III miejsce	54
Praca plastyczna - <i>Agnieszka Wajda</i> – II miejsce	54
Dorośli	55
Echo – Teresa Tracz – I miejsce	56
Bł. Karolina: Cóż mogę Panu dać? - <i>Ks. Marek Kula</i> – II miejsce	57
Szukam odpowiedzi, Listopadowe odchodzenie - <i>Izabela Staniszevska</i> – III miejsce	58
Karolino - <i>Anna Kwapniewska</i> – wyróżnienie	60